

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/19/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325011265
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2325011265.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX, pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v bode 1.) obžaloby a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 07.01.2026, č.k. 5T/13/2025-389 na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.03.2026 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku za napadnutý rozsudok zrušuje vo všetkých výrokoch o treste a spôsobe ich výkonu, ako aj vo výroku o ochrannom opatrení.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom A. XXXX, A., t. č. vo výkone väzby

odsudzuje:

Za skutok v bode 1)

Podľa § 208 ods. 3, §§ 36 písmeno l), 37 písmeno m), 38 ods. 2, ods. 3, 42 ods. 1, 41 ods. 2 a § 39 ods. 5, ods. 3 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 súd ruší výrok o treste, uložený obžalovanému v rozsudku Okresného súdu Galanta spisová značka 31T/51/2022 zo dňa 20.7.2022 za skutok 1/ v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave spisová značka 3To/67/2022 zo dňa 4.10.2022 právoplatný 4.10.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za skutky v bode 2 a 3)

Podľa § 208 ods. 3, §§ 36 písmeno l), 37 písmeno m), 38 ods. 2, ods. 3, 41 ods. 2 a § 39 ods. 5, ods. 3 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 súd ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 3 roky.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 07.01.2026, č. k. 5T/13/2025-389 rozhodol tak, že obžalovaného A. B. uznal za vinného, že bod 1.) ako syn a brat poškodených, od presne nezisteného času v roku 2020 až do dňa 14.03.2022, kedy bol zadržaný a vzatý do výkonu väzby a následne výkonu trestu odňatia slobody, okrem skutkov zo dní 31.03.2021 a 21.07.2021, za ktoré bol právoplatne postihnutý v priestupkovom konaní za spáchanie priestupkov podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v mieste bydliska v obci A., v rodinnom dome, súpisné číslo: XXXX, kde bývali v spoločnej domácnosti, opakovane a pravidelne, niekoľkokrát do týždňa sa slovne vyhrážal aj fyzicky napádal svojich rodičov D. B. E. a D. B., ako aj brata F. B. a to tak, že im vulgárne nadával so slovami: „kurva vyjebaná, bachratý kokot, múlo, skapte už, nenávidím teba aj tvoju ženu, kedy skapete,“ pričom ich počas tohto obdobia viackrát fyzicky napadol a to fackami, sácaním, hryzením, údermi zovretou päťou, ďalej spôsobil hluk púšťaním hudby, búchaním kladivom a podobným rušivým správaním v nočných hodinách, aby nemohli spať, napriek nimi poskytovanej starostlivosti a bývaníu od nich neustále vyžadoval pod vplyvom alkoholu finančné prostriedky, ktoré keď mu odmietli dať, tak to zvyšovalo jeho agresívne správanie a vyhrážky, čím uvedeným konaním spôsobil svojim rodičom D. B., nar. XXXX a D. B., nar. XXXX, ktorí sú onkologickí pacienti a jeho bratovi F. B., drobné zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie, ako aj fyzické a psychické utrpenie,

bod 2.) ako syn a brat poškodených, od dňa 11.12.2023, kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody až do dňa 15.05.2024, kedy opätovne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, v mieste bydliska v obci A., v rodinnom dome, súpisné číslo XXXX, kde bývali v spoločnej domácnosti, opakovane a pravidelne, niekoľkokrát do týždňa sa slovne vyhrážal a fyzicky napádal svojich rodičov D. B. E. a D. B., ako aj brata F. B. a to tak, že im vulgárne nadával so slovami: „kurva vyjebaná, bachratý kokot, múlo, skapte už, nenávidím teba aj tvoju ženu, kedy skapete,“ pričom ich počas tohto obdobia viackrát fyzicky napadol a to fackami, sácaním, hryzením, údermi zovretou päťou, ďalej spôsobil hluk púšťaním hudby, búchaním kladivom a podobným rušivým správaním v nočných hodinách, aby nemohli spať, napriek nimi poskytovanej starostlivosti a bývaníu od nich neustále vyžadoval pod vplyvom alkoholu finančné prostriedky, ktoré keď mu odmietli dať, tak to zvyšovalo jeho agresívne správanie a vyhrážky, čím uvedeným konaním spôsobil svojim rodičom D. B., nar. XXXX a D. B., nar. XXXX, ktorí sú onkologickí pacienti a jeho bratovi F. B., drobné zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie, ako aj pretrvávajúce fyzické a psychické utrpenie,

bod 3.) ako syn a brat poškodených, od dňa 15.01.2025, kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody až do dňa 24.06.2025, kedy bol zadržaný, v mieste bydliska v obci A., v rodinnom dome, súpisné číslo XXXX, kde bývali v spoločnej domácnosti, tak opakovane a pravidelne, niekoľkokrát do týždňa sa slovne vyhrážal aj fyzicky napádal svojich rodičov D. B. E. a D. B., ako aj brata F. B. a to tak, že im vulgárne nadával so slovami: „kurva vyjebaná, bachratý kokot, múlo, skapte už, nenávidím teba aj tvoju ženu, kedy skapete,“ pričom ich počas tohto obdobia viackrát fyzicky napadol a to fackami, sácaním, údermi zovretou päťou, ďalej spôsobil hluk púšťaním hudby, búchaním kladivom a podobným rušivým správaním v nočných hodinách, aby nemohli spať, napriek nimi poskytovanej starostlivosti a bývaníu od nich neustále vyžaduje pod vplyvom alkoholu finančné prostriedky, ktoré keď mu odmietli dať, tak to zvyšovalo jeho agresívne správanie a vyhrážky, ktoré vyvrcholilo dňa 23.06.2025 vo večerných hodinách v obci A. pri rieke Váh, kde sa verbálne vyhrážal rodičom, pričom držal v ruke mačetu a zaháňal sa s ňou smerom k otcovi, čím uvedeným konaním spôsobil svojim rodičom D. B., nar. XXXX a D. B., nar. XXXX, ktorí sú onkologickí pacienti a jeho bratovi F. B., drobné zranenia, ktoré si doposiaľ nevyžiadali lekárske ošetrenie, ako aj pretrvávajúce fyzické a psychické utrpenie.

teda

v bode 1.) blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

v bode 2.) blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu,

citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

v bode 3.) blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, - na viacerých osobách,

čím spáchal

- zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona v bode 1.)

- zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona v bode 2.)

- zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno j) Trestného zákona v bode 3.)

Za to sa bol odsúdený :

V bode 1): Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uloženom obžalovanému v rozsudku Okresného súdu Galanta spisová značka 31T/51/2022 zo dňa 20.7.2022 za skutok 1/ v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave spisová značka 3To/67/2022 zo dňa 4.10.2022 právoplatný 4.10.2022 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V bode 2) a 3): Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému aj ochranný dohľad v trvaní 3 roky.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, proti výroku o treste. Odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, podaním zo dňa 19.01.2026. v odôvodnení podaného odvolania uviedol.

2.1. K výroku o treste v bode). Ako je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd mi ukladal trest ako trest súhrnný, pretože skutok, za ktorý som súdený, bol v súbehu s inými mojimi skutkami. Konkrétne ide o súbeh so skutkami, za ktoré som bol už odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta (sp. zn. 31T/51/2022) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave (sp. zn. 3To/67/2022). Trestný rozkaz Okresného súdu Galanta (0T/26/2022) nepredstavuje prerušenie tohto súbehu, keďže bol celý zrušený. Súd mi ukladal súhrnný trest podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na najprísnejšie trestný čin z mojej trestnej činnosti v súbehu. Najprísnejšia sadzba bola podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona (7 až 15 rokov) v porovnaní s inými miernejšími sadzbami. Prihliadol na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Poľahčujúca okolnosť: Súd u mňa zistil, že som sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne som ho oľutoval. Priťažujúca okolnosť: Súd u mňa zistil aj priťažujúcu okolnosť (podľa § 37 písm. m Trestného zákona). Bolo zohľadnené, že som už bol za trestný čin v minulosti odsúdený (s poukazom na rozsudok OS Galanta z r. 2016). Pomer mojich poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol vyrovnaný. Výpočet výšky trestu (Asperácia) Nakoľko som v minulosti už spáchal zločin (odsúdenie OS Galanta sp. zn. 21 228/09) a opätovne som spáchal zločin, podľa zákona sa mi zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. Po tejto úprave bola moja dolná hranica 9 rokov a 8 mesiacov. Horná hranica trestnej sadzby sa pri ukladaní súhrnného trestu zvyšovala o jednu tretinu, čo znamená, že po úprave bola moja horná hranica 20 rokov. Nemožnosť zníženia trestu Inštitút mimoriadneho zníženia trestu u mňa neprichádzal do úvahy. Som totiž považovaný za špeciálneho recidivistu, nakoľko mám 7 záznamov v registri trestov a opakovane som sa dopustil obdobného protiprávneho konania (priestupkov). Okrem toho u mňa neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti prípadu ani mojich pomerov. Výsledný trest Súd mi v rámci takto určenej trestnej sadzby uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej sadzby, teda vo výmere: 9 rokov a 8 mesiacov. Súd pri tom zohľadnil, že v správe z ústavu nie som hodnotený bližšie, no prihliadol na to, že mám 7 záznamov v registri trestov a 10 záznamov v centrálnej evidencii priestupkov, teda som osobou s rozsiahlou trestnou minulosťou.

2.2. K výroku o treste v bode 2) a 3). Aj pri týchto bodoch súd pri úvahách o treste v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadal na zhodné okolností ako v bode 1 (spôsob spáchania, následok, moja osoba, snaha o nápravu, majetkový prospech atď.). Súd mi trest ukladal v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona ako trest úhrnný, nakoľko ma odsudzoval za dva trestné činy. Súd ukladal úhrnný trest podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný z trestnej činnosti v súbehu. Najprísnejšia trestná sadzba je podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona (7 až 15 rokov). Aj v tomto prípade súd zistil poľahčujúcu okolnosť (priznanie a ľútosť podľa § 36 písm. 1) a priťažujúcu okolnosť (predchádzajúce odsúdenie podľa § 37 písm. m). Súd zobral do úvahy pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, ktoré boli vyrovnané. Nakoľko som už v minulosti spáchal zločin, za čo som bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta (sp. zn. 21/228/09), pričom opätovne som spáchal zločin, v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o 1/3. Teda po úprave bola dolná hranica 9 rokov a 8 mesiacov.

2.3. Z ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby o 1/3. To znamená, že po úprave bola horná hranica 20 rokov.

2.4. Odôvodnenie výšky trestu a spôsobu výkonu. Inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona je koncipovaný na princípe fakultatívnosti a individuálnosti. Avšak pri špeciálnom recidivistovi ani v prípade vyhlásenia viny nie je dôvod aplikovať toto ustanovenie. Súd konštatoval, že som trestný recidivista, nakoľko mám 7 záznamov v registri trestov. Som aj špeciálny priestupkový recidivista, lebo som sa opakovane dopustil obdobného protiprávneho konania. Okrem toho u mňa neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti z hľadiska prípadu alebo mojich pomerov, ktoré sa bežne nevyskytujú, a preto nebolo možné mimoriadne znížiť trest. Dôvodom je skutočnosť, že súd zobral do úvahy pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré boli vyrovnané. Z hľadiska mojich pomerov som ani netvrdil, že by som mal maloleté deti, o ktoré sa musím osobne starať. Trestné konanie prebehlo rýchlo, a preto dĺžka konania nemôže byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu.

2.5. Súd v rámci takto určenej trestnej sadzby mi uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, teda vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov. Súd zobral do úvahy, že v správe z ústavu nie som bližšie hodnotený. Súd zohľadnil, že mám 7 záznamov v registri trestov a 10 záznamov v centrálnej evidencii priestupkov, teda ide o osobu s rozsiahlou trestnou minulosťou. Vzhľadom na charakter mojej osoby bolo na mieste ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Vzhľadom na výšku trestu bolo taktiež na mieste ukladať nepodmienečný trest. Súd v rámci ukladania súhrnného trestu neukladal súhrnný trest zákazu činnosti, nakoľko trest odňatia slobody považoval za prísnejší a dostatočný, pričom pri tak dlhom treste by bol trest zákazu činnosti neúčelný. Súd nemohol upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko na to neboli splnené zákonné podmienky. Upravená dolná hranica trestnej sadzby bola 9 rokov a 8 mesiacov, a teda súd by nemohol uložiť taký trest, ako bol uložený v rozsudku Okresného súdu Galanta (1 rok so stredným stupňom stráženia a zákaz činnosti). Okrem toho ani charakter mojej osoby (7 záznamov v registri) neumožňuje, aby bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. K argumentu obhajcu, že navrhoval upustiť od uloženia trestu, súd uviedol, že súd nepokladal trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a moju nápravu za dostatočný, keďže som viacnásobný recidivista. To znamená, že je u mňa celkom zjavná neochota zmeniť prístup k rešpektovaniu zákona, čo vylučuje možnosť upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko prevažuje ochranná a represívna funkcia trestu. Zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona súd obligatórne zrušil výrok o treste uloženom v rozsudku Okresného súdu Galanta (sp. zn. 31T/51/2022) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2.6. S uvedenými závermi súdu sa nestotožňujem a nesúhlasím s nimi z nasledovných dôvodov.

2.7. Neprimeranosť a likvidačný charakter uloženého trestu. S napadnutým rozsudkom a v ňom uloženými trestami sa zásadne nekladam nestotožňujem. Mám za to, že súd pri treste postupoval rýdzo formálne, mechanicky a „matematicky“, bez skutočného zreteľa na individuálne okolnosti prípadu a na dopad takéhoto rozhodnutia na môj život. Súd mi uložil dva samostatné tresty odňatia slobody, každý vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov. V konečnom dôsledku tak čelím strate slobody v súhrnnej dĺžke takmer 20 rokov. Takýto trest považujem za drakonický, neľudský a v ktorom rozpore so zásadou primeranosti trestu. Trestná sadzba pri predmetnom zločine je stanovená v rozmedzí 7 až 15 rokov. Sčítaním mechanizmov zvyšovania trestnej sadzby (recidíva + asperačná zásada) sa súd dopracoval k číslam, ktoré pre mňa znamenajú „civilnú smrť“, hoci som nespáchal trestný čin, ktorý by takúto prísnosť odôvodňoval.

2.8. Nesprávne nevyužitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu (§ 39 Tr. zák.). Súd v odôvodnení uviedol, že nenašiel dôvody na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona. S týmto

záverom nesúhlasím. Súd nedostatočne zohľadnil moje priznanie a úprimnú ľútosť (§ 36 písm. 1/ Tr. zák.), ktoré okolnosti označil len za „vyrovnané“ s mojou minulosťou ale neprihliadol ani na okolnosti samotného prípadu a závažnosť konkrétneho konania, pre ktoré bola voči mne podaná obžaloba... Mám za to, že práve samotná neprímeraná tvrdosť zákonnej sadzby, ktorá vznikla súbehom formálnych zvyšovaní (podľa § 42, § 41 a § 38 Tr. zák.), mala byť pre súd signálom, že mechanická aplikácia zákona vedie k nespravodlivosti. V takomto prípade mal súd využiť svoju právomoc a § 39 Tr. zák. aplikovať, aby trest vrátil do roviny, ktorá je spravodlivá a výchovná, nie len čisto represívna a likvidačná. Trest vo výmere takmer 20 rokov stráca akýkoľvek nápravný účinok, pretože mi berie akúkoľvek nádej na návrat do spoločnosti v produktívnom veku.

2.9. Nevyužitie upustenia od uloženia súhrnného trestu. Súd taktiež pochybil, keď nevyužil možnosť upustiť od uloženia súhrnného trestu (resp. ďalšieho trestu, Argumentácia súdu, že „ochranná funkcia trestu prevažuje“, je v tomto kontexte neudržateľná. Ochrana spoločnosti sa dá dosiahnuť aj trestom, ktorý nie je likvidačný. Súd sa priklonil k extrémnej represii. Ak by súd postupoval v súlade so zásadami ukladania trestov, musel by dospieť k záveru, že uloženie takto vysokých trestov popri sebe nie je nevyhnutné na moju nápravu. Súd mal zvážiť, či trest, ktorý som už vykonával alebo ktorý bol uložený skôr, spolu s miernejším navýšením, nie je postačujúci.

2.10. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhujem, aby odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 07.01.2026 v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

3. K rozsudku sa vyjadriť i poškodení. Poškodení D. a D. B. uviedli: My, dolu podpísaní D. B. a D. B., v právnom postavení poškodených v trestnej veci vedenej proti nášmu synovi A. B., nar. XX.XX.XXXX sa týmto obraciame na odvolací súd s prosbou o prehodnotenie výšky uloženého trestu. Je pravdou, že sme v minulosti podali trestné oznámenia, ktoré viedli k tomuto stíhaniu. Urobili sme to však zo zúfalstva a so zámerom nášho syna zastaviť, nastaviť mu hranice a dosiahnuť jeho nápravu. Naším cieľom bola jeho prevýchova, nie jeho spoločenská a životná likvidácia. Sme hlboko šokovaní a otrasení zistením, že súčet trestov, ktoré mu boli uložené, dosahuje takmer 20 rokov odňatia slobody. Takýto trest považujeme za extrémne neprímeraný a krutý. Ako obeť jeho konania čestne vyhlasujeme, že závažnosť toho, čo nám spôsobil, ani zďaleka nezodpovedá strate slobody na dve desaťročia. Necítime voči synovi takú nenávisť ani potrebu odplaty, aby sme žiadali, aby sa vrátil domov ako zlomený starý človek bez budúcnosti. Naša predstava o spravodlivom treste, ktorý by splnil výchovný účel, bola úplne iná. Sme presvedčení, že aj výrazne kratší trest je dostatočný na to, aby si náš syn uvedomil následky svojho konania. Súčasné rozhodnutie súdu však nevnímame ako spravodlivosť, ale ako zničenie ľudského života na základe matematického sčítania paragrafov, bez ohľadu na realitu a vôľu poškodených. Preto Vás úctivo žiadame, aby ste pri rozhodovaní o odvolaní prihliadli na náš postoj. Sme to my, komu bolo ublížené, a my prosíme o zmiernenie trestu pre nášho syna, aby dostal šancu na návrat do života a skutočnú nápravu, nie likvidáciu. Poškodený F. B. uviedol: Ako poškodený v trestnom konaní vedenom proti môjmu bratovi, A. B., nar. XX.XX.XXXX považujem za svoju povinnosť vyjadriť sa k rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v takej drastickej výmere. Hoci som bol konaním brata poškodený a podal som trestné oznámenie, výška trestu, ktorá po sčítaní predstavuje takmer 20 rokov väzenia, ma šokovala. Takýto trest považujem za absolútne neadekvátny voči škode a ujme, ktorú mi spôsobil. Účelom môjho konania bolo, aby brat prevzal zodpovednosť za svoje činy a aby došlo k náprave jeho správania. Nikdy som si však neželal, aby mu bol de facto zničený celý život. Trest v takejto výške stráca zmysel prevýchovy a mení sa na čistú represiu, ktorá nemá opodstatnenie ani v mojich očiach ako obeť trestného činu. Z môjho pohľadu by bol oveľa miernejší trest dostatočný na to, aby splnil svoj účel. 20 rokov je trest pre vrahov, nie pre skutky, ktoré sa stali v rámci našej rodiny a pri ktorých nedošlo k žiadnej závažnej ujme. Bratovi som odpustil a mám záujem na tom, aby sa po primeranom treste mohol vrátiť do spoločnosti. Váženy súd, žiadam Vás, aby ste pri rozhodovaní o odvolaní vzali do úvahy, že samotný poškodený nepovažuje tak prísny trest za spravodlivý. Prosím o uloženie miernejšieho trestu, ktorý dá môjmu bratovi šancu na nápravu a budúcnosť.

4. Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava svojho odvolania a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu a prejednal a rozhodol. Prokurátor navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 321 ods. 3 Trestného poriadku, ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

7. Po preskúmaní napadnutých výrokov, v rozsahu uplatnených odvolacích námietok, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a trest odňatia slobody, uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom, vo vzťahu k jeho výške, je neprimerane prísny.

8. Prvostupňový súd pri určovaní výšky trestu vychádzal z týchto zistení a záverov.

9. K výroku o treste za skutok v bode v bode 1) napadnutého rozsudku uviedol, že prihliadol na kritéria uvedené v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Súd trest ukladal v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona ako trest súhrnný, nakoľko skutok uvedený vo výroku rozsudku bol v súbehu so skutkami, za ktoré bol obžalovaný odsúdený v rozsudku Okresného súdu Galanta spisová značka 31T/51/2022 zo dňa 20.7.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave spisová značka 3To/67/2022 zo dňa 4.10.2022 právoplatný 4.10.2022. Súd ukladal súhrnný trest podľa ustanovenia Trestného zákona, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný z trestnej činnosti v súbehu. Najprísnejšia trestná sadzba je podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko predstavuje od 7 do 15 rokov, v porovnaní s trestnou sadzbou podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je od 0 do 2 rokov, v porovnaní s trestnou sadzbou podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, ktorá je od 6 mesiacov do 3 rokov. Prvostupňový súd zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a zároveň zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, a to s poukazom na rozsudok

Okresného súdu Galanta spisová značka 2T/179/2015 zo dňa 13.1.2016. Nakoľko obžalovaný už v minulosti spáchal zločin, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T 228/09, pričom obžalovaný opätovne spáchala zločin, v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3, a teda po úprave bola dolná hranica 9 rokov a 8 mesiacov. Po úprave v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení § 41 ods. 2 Trestného zákona sa horná hranica trestnej sadzby zvýšila na 20 rokov.

10. K možnosti mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona prvostupňový súd uviedol, že je koncipovaný na princípe fakultatívnosti a individuálnosti. (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 814/2016-20 z 4.11.2016) Avšak pri špeciálnom recidivistovi ani v prípade vyhlásenia viny nie je dôvod aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/46/2022 zo dňa 9. júna 2022). Obžalovaný je trestný recidivista, nakoľko má 7 záznamov v registri trestov. Obžalovaný je špeciálny priestupkový recidivista, lebo sa opakovane dopustil obdobného protiprávneho konania právne kvalifikovaného ako priestupok zo dňa 31.3.2021 a 21.7.2021 podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a teda mimoriadne zníženie trestu neprichádza do úvahy. Okrem toho u obžalovaného neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti z hľadiska konkrétnych okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a, ktoré sa bežne v iných spisoch nevyskytujú, a preto nebolo možné mimoriadne znížiť trest. Dôvodom je tá skutočnosť, že súd zobral do úvahy pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, ktoré boli vyrovnané, a teda neprevažovali poľahčujúce okolnosti. Z hľadiska pomerov páchatel'a obžalovaný ani netvrdil, že by mal maloleté deti o ktoré sa musí osobne starať. Trestné konanie prebehlo rýchlo, a preto dĺžka konanie nemôže byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu.

11. Prvostupňový súd v rámci takto určenej trestnej sadzby uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, teda vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, pričom zobral do úvahy, že v správe z ústavu obžalovaný nie je bližšie hodnotený, obžalovaný má 7 záznamov v registri trestov a 10 záznamov v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

12. Vzhľadom na charakter osoby obžalovaného, ktorý má 7 záznamov v registri trestov, bolo na mieste ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody.

13. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Galanta spisová značka 2T/179/2015.

14. Súd v rámci ukladania súhrnného trestu neukladal súhrnný trest zákazu činnosti, nakoľko trest odňatia slobody považoval za prísnejší ako trest zákazu činnosti, a keďže trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 8 mesiacov považoval za dostatočne prísny, pričom pri tak dlhom treste odňatia slobody by bol trest zákazu činnosti neúčelný z hľadiska zabránenia obžalovanému v pokračovaní páchania trestnej činnosti a z hľadiska ochrany spoločnosti.

15. Súd nemohol upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko na to neboli splnené zákonné podmienky, keďže podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 3 Trestného zákona bola upravená dolná hranica trestnej sadzby 9 rokov a 8 mesiacov, a teda súd by v tomto konaní nemohol uložiť taký trest ako bol uložený v rozsudku Okresného súdu Galanta spisová značka 31T/51/2022 vo výške trest odňatia slobody 1 rok so stredným stupňom stráženia v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave spisová značka 3To/67/2022 vo výške spoločný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov so zaradením do stredného stupňa stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 3 rokov. Okrem toho ani charakter osoby obžalovaného ktorý má 7 záznamov v registri trestov neumožňuje aby u obžalovaného bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Súd nemohol upustiť od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona, nakoľko súd nepokladal trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, keďže obžalovaný má 7 záznamov v registri trestov a obžalovaný je viacnásobným recidivistom. To znamená, že u obžalovaného je celkom zjavná neochota zmeniť prístup k rešpektovaniu zákona, vylučuje to možnosť upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko v prípade tohto páchatel'a prevažuje ochranná a represívna funkcia trestu, s jeho morálnym odsúdením v podobe uloženia primeraného trestu.

16. V podstate rovnaké skutočnosti vzal do úvahy prvostupňový súd pri ukladaní trestu za skutky uvedené v bodoch 2) a 3) napadnutého rozsudku, s výnimkou ustanovení Trestného zákona, ktoré upravujú ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1. Za tieto skutky súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody, v rovnakej výške ako za skutok v bode 1) napadnutého rozsudku (a za zbiehajúcu sa trestnú činnosť), t. j. 9 rokov a 8 mesiacov. Trest je rovnako uložený v minimálnej výške upravenej trestnej sadzby.

17. V prípade oboch uložených trestov vychádzal prvostupňový súd zo správne zistených skutočností, ktoré sa týkajú druhu trestu, ktorý mal byť uložený, ako aj spôsobu jeho výkonu. Zistenie poľahčujúcich i priťažujúcich okolností bolo správne, rovnako súd správne identifikoval, že za skutok uvedený v bode 1) napadnutého rozsudku je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody, pričom správne zistil, ku ktorému skoršiemu odsúdeniu sa uvedený skutok zbieha. Za skutky uvedené v bodoch 2) a 3) napadnutého rozsudku správne ukladal úhrnný trest odňatia slobody. Podľa názoru odvolacieho súdu je správne aj zhodnotenie osoby obžalovaného ako recidivujúceho páchatela trestnej činnosti, pričom toto hľadisko by samo osebe neumožňovalo uvažovať o mimoriadnom znížení dolnej hranice trestnej sadzby tak, ako sa toho domáhala obhajoba v prvostupňovom konaní, pred vydaním napadnutého rozsudku.

18. Prvostupňový súd sa dopustil iba jednej chyby pri tvorbe záverov o výške ukladaných trestov a to tej, že nezohľadnil praktický dopad výšky uložených trestov. Nesprávne vyhodnotil výšku trestov v hľadisku ich primeranosti, s ohľadom na dosiahnutie účelu ukladaných trestov.

19. Podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov. Ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

20. Vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil a ktoré prvostupňový súd po splnení ďalších zákonných predpokladov uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, otvorilo prvostupňovému súdu možnosť zväžiť možnosť uloženia trestu odňatia slobody zníženého o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ako odvolací súd vyššie uviedol, prvostupňový súd správne vyhodnotil, že ani osoba obžalovaného, ani dĺžka trvania trestného stíhania, ani množstvo a pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, neodôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Rovnako nie sú prítomné ani okolnosti prípadu, ani pomery páchatela, ktoré by bolo možné označiť za mimoriadne, na účely aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Pokiaľ však prvostupňový súd dospel k správne záveru, že pri aplikácii všetkých hmotnoprávných ustanovení, ktoré je potrebné použiť na zákonné vymedzenie trestnej sadzby, v rámci ktorej sa uloží trest odňatia slobody, je dolná hranica trestnej sadzby 9 rokov 8 mesiacov, mal tiež zväžiť, či uloženie dvoch samostatných trestov v celkovej výmere 19 rokov 4 mesiace, je trest primeraný všetkým kritériám, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a či napĺňa tie účely trestu, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu tresty odňatia slobody v tej výške ako ich uložil prvostupňový súd, presahujú účel tzv. individuálnej prevencie (vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život), ako aj účel tzv. generálnej prevencie (súčasne iných odradiť od páchania trestných činov) a v neposlednom rade už ani nevyjadrujú morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

22. Obžalovanému boli doteraz podľa záznamov z registra trestov, uložené tresty odňatia slobody, ktoré pri ich súčte dosahujú dĺžku 7 rokov 9 mesiacov, ktoré si obžalovaný vykonal v období rokov 2009 až 2023. S takéhoto pohľadu nemožno dospieť k záveru, že uloženie trestov v spoločnej výmere 19 rokov 4 mesiace, teda vo výmere viac ako dvakrát presahujúcej súčet všetkých jeho doteraz vykonaných trestov, by bolo nevyhnutné pre naplnenie účelu tzv. individuálnej prevencie. Obžalovaný si doteraz vykonával zväčša tresty kratšieho trvania, počítané rádovo na mesiace a nie na roky.

23. Rovnako ani účel tzv. generálnej prevencie nie je potrebné napĺňať trestom v takej výške, ako bol uložený napadnutým rozsudkom. Takýto trestu by sa mohol minúť účinkom voči ostatným občanom, ktorí by ho mohli vnímať viac ako odplatu zo strany štátnej moci.

24. Naopak, použité ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá sa prejaví v uložení nižšieho, i keď aj tak prísneho trestu, dávajú tak obžalovanému, ako i ostatným občanom najavo, že súd vie dôsledne individuálne a bez zbytočnej prísnosti uplatňovania zákona, zhodnotiť situáciu, keď aj páchatelovi závažnej trestnej činnosti, ktorý je kriminálne narušený, dáva signál, že ním vyjadrená ľútosť nad trestnou činnosťou, nie je ignorovaná, naopak je primerane zohľadnená.

25. Preto odvolací súd, postupujúc podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste a spôsoboch ich výkonu (išlo o výroky odvodené od výroku o uložení trestu) a následne sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozsudkom sám, tak ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

26. Odvolací súd podľa vyššie uvedených kritérií, resp. úvah, ktorými sa riadil pri aplikácii príslušných hmotnoprávných ustanovení na konkrétne okolnosti prípadu obžalovaného, dospel k záveru, že v rámci trestnej sadzby, ktorú správne stanovil prvostupňový súd, je možné obžalovanému v oboch prípadoch znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V prípade súhrnného trestu za skutok uvedený v bode 1) napadnutého rozsudku, súd znížil trest o 2 roky a 8 mesiacov a v prípade úhrnného trestu za skutky uvedené v bodoch 2) a 3) napadnutého rozsudku znížil trest o 1 rok a 8 mesiacov. V prípade trestu za skutok uvedený v bode 1) napadnutého rozsudku zohľadnil, že ide o trest za spáchanie jedného zločinu s kvalifikovanou skutkovou podstatou (§ 208 ods. 3 Trestného zákona) a jedného prečinu marenia výkonu úradného rozhrnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. V prípade úhrnného trestu za skutky uvedené v bodoch 2) a 3) napadnutého rozsudku súd zohľadnil, že ide o trest za spáchanie dvoch zločinov, z ktorých v jednom prípade naplnil až dva kvalifikačné znaky pre použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona.

27. Takto uložený trest považuje odvolací súd za primeraný a spravodlivý, ktorý na nevyhnutne dlhú dobu zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a má ambície splniť aj ďalšie účely trestu sledované ustanovením § 34 ods. 1 Trestného zákona.

28. Všetky ďalšie výroky odvodené a nadväzujúce na výrok o uložení trestov odňatia slobody, teda výroky o zrušení trestu uloženého skôr za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, ktorý bol nahradený súhrnným trestom odňatia slobody a výroky o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, prijal odvolací súd rovnako ako prvostupňový súd, nakoľko tieto boli obsahovo aj formálne správne a k ich zrušeniu došlo iba z dôvodu ich formálnej nadväznosti na zrušené výroky o trestoch.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 2:1

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.